

Megjelen:

Hetenként vasárnap

Előfizetési ára:

helyben háhozhozóval

vidékre postánküldve

Egész évre . . . 4 fr

Félévre . . . 2 „

Negyedévre . . . 1 „

Egyes szám ára 8 kr

Hirdetések árszabály

szerint közöltetnek

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőségi iroda
Nap utca 42 sz. hol
a lap szellemi részét
illetőleg értekezhetni
lehetKéziratok nem adat-
nak visszaKiadóhivatal:
Nap-utca 42. sz. hova
a hirdetések és előfizet-
ések küldendőkNyiltéri közlemé-
nyek soronként 15

A legelő védelme.

Közeledik a tavasz, s majd lassanként eljön az az idő is, hogy a jószágok kiveretnek a legelőre. Mire ez az idő eljön, akkorra a mi belső legelőnk rendszeren lönkre szokott menni a gondozatlanság miatt.

Már most is csapatostól járnak a disznók a belső legelőn, feldurkálva a lágy földet úgy, mintha csak szántva volna. Ezeket a feldurkált helyeken alig lesz az idén legelő, mert a sertések megesszik a gyepnek a gyökerét is, annál inkább, mert még most nem is kapnak ott egyebet.

Ezenkívül ujonnan vágott székérutakkal van össze-vissza szeldelve az egész belső nyomás. A belső legelőn alig van közút, mert ott mindenki saját külön utat vág magának, s arra jár, amerre neki jól esik. Így történik aztán, hogy a belső legelőnek legalább 1/4 része székérut, a hol nem legelhet semmiféle jószág. A legeltetési időszakban a tilalmak nem tartanak be a belső legelőn már csak azért sem, mert a tilalmat ellenőrző közegekről nincsen kellőleg gondoskodva.

Ezek után nem csuda, ha a belső nyomás igazán úgy néz ki, mint valami gazdátlan jószág, a melynek nem veszi senki semmi hasznát.

És ez évek óta így megy, a nélkül, hogy tudnánk vagy akarnánk segíteni a bajon.

A belső legelő igen értékes vagyon a jószágértartó közönségre nézve, annak gondozatlansága tehát a gazdaközönség kárára fordul.

Valóban ideje volna, hogy ez az értékes közvagyon szigorú rendszabályok által megóvassék.

Másutt gondozni, javítani is szokták a legelőket. Mi erre nem is gondolhatunk. Nekünk elég volna csupán annyi is, ha a meglevő állapotokat fentarthatnánk.

Azonban nem vagyunk erre sem képesek, mutatja ezt az évenként ismétlődő szánalmas állapot.

A dalárda beszámolója.

Mint múlt számunkban jeleztük a h-szoboszlói dalegylet f. hó 3-án tartotta rendes évi közgyűlését, majd utána este 7 órakor a Pavillon nagytermében társasvacsorával egybekötött dalestélyét.

A közgyűlés a tagok csekély érdeklődése mellett folyt le, mert a működő tagokon kívül az 53 pártoló tagból 4 volt jelen.

Méltán kérdezhajjuk, hol van az a pártfogás, ama jóindulat ma már, mely éltető lelket, erőt adott az egyesületnek, hogy kitűzött célja elérése felé haladhasson.

E közönségnek bizonyára okának kell lenni, de kibem keressük azt, talán a közönségben, vagy talán magában az egyesületben? Nem, egyes helyen keresni azt nem volna igazságos, de megtalálhatjuk igen könnyen, ha minden elfogultságot mellőzve egy kicsit mélyebben vizsgáljuk a dolgok folyását.

Mert hiába hallottuk a szép szavakban elhangzó választmányi jelentésből, hogy az egyesület keresztül esett a kezdett nehézségein, s immáron életképes, szükséges, a helyi társadalomra nélkülözhetetlen jótékony hatásúvá nőtte ki magát, sajnos, a valóságban nem így tapasztaltuk.

Úgy látszik, a közönség „nélkülözi” a dalárdát, mert hogy városunkban nincsen közönség.

Mert annak a társaságnak nagyobb részét, mely minden ilyen összejövetelen részt szokott venni, inkább a kíváncsiság és nem az ügy és nem a jókedv vezérli. Hiába itt dalárda, kaszinó, nőegylet, meg akármicsoda más, az ugyan fel nem hevit senkit, hidegebbek az ilyen összejövetelek, meg szertartások azok az udvari báloknál.

Pedig egy ilyen kultur intézmény, melynek fejlesztése ma már országos érdekének ismeretük el, nem ennyi pártfogást érdemel, az az évenként befizetett 53 tallér még nem tarthat fenn egyesületet, a mi abba életet, erőt, melet ad, az a gáncs nélküli szeretet, ez teszi általában az egyesületeket, melyek életforrásaikat a közönségből merítik — életképesekké.

S hogy éppen ez az, mit a mi dalárdánknak nélkülöznie kell, fájdalom, de igaz.

Igy aztán még a dalárda mulatságok is, a melyeknek pedig már természetükkel fogva, minthogy igazi szellemi élvezetet nyújthatnak a legfesztelebbeknek kellenne lenniük — fészesek.

Mert sajátságos jelenség az, a mi csak nálunk van meg, hogy itt mindenki a saját hivatali és társadalmi-rangjába burkolózva jelenik meg mindenütt, pedig az olyan mulatságokban, összejövetelekben, melyekben a meghívottak pénzükért ellenértékül nyert az élvezetet, nincsen se pap, se ügyvéd, se kereskedő, se iparos mindenki csak — közönség.

Szamosatlanul is számozott helyeket nem ismer az egyenlőség, mely az igazi jó mulatságoknak megte-remetője szokott lenni.

Igazságtalanok volnánk azonban, ha minden egyesületi, társadalmi pangás okát a közönségben keresnénk, ha a dalárda közgyűlésének és társasvacsorájának kevésbé sikerültét is teljesen az indolens közönség rovására jegyeznünk fel.

Nagy hiba volt a dalárdától, hogy a meghívót a közgyűlés s az estély előtt két nappal, csütörtökön kezdte el köröztetni s így a felhívást nagyon sokan egyáltalában nem is látták, nem kevésbé fontos hiba az egyesülettől az is, hogy a helyi sajtót, mely mégis csak a mi közönségünk organuma volna — s itt a dalárda is közönség — legfeljebb a jótékony adományok nyilvános nyugtázására használja fel, a saját beleletéről soha egy betű hirt sem hallat, pedig a társadalmi mozgalmak tükre a világon mindenütt a sajtó.

Csodáljuk, hogy a dalegylet, mely kilencz évi fennállása után bizonyára már szebb napokat is élvezett nem látja be, hogy minden siker a jó előkészítéstől függ, s mi minden nemes ügy legmesszebb-

T Á R C Z A.

Kohn ur.

Irtá: Gerő Dániel.

Egy jogász barátom tíz üveg, nem a hagyományos pezsgőbe, hanem Somlaiba fogadott, hogy tíz kávéházban, tíz kérdést teszen fel a pinczereknek, és azok a feltett kérdésekre egyformán fognak felelni.

A kíváncsiságtól sarkalva beleptünk az első kávéházba.

— Nem látták kérem Kohn urat?

— Melyik Kohnt? felel a pinczér

A második kávéházban így hangzott a kérdés:

— Meddig volt itt az este Kohn ur?

— Melyik Kohn?

És ez így tartott kilencz kávéházban, a tizedikben azonban a pinczér a feltett kérdésre az azonnali válasz helyett habozott, már-már elveszettnek láttuk a fogadást, a midőn a kérdezőt redőbe szedi a homlokát és azt mondja: Kohn urat . . . igen . . . Kohn urat — melyik Kohnt tetszik gondolni.

A nagy hahotára a pinczér bámult, a fogadás pedig meg volt nyerve.

A budapesti büntető törvényszék egy tisztességben megőszült Kohn Izidor nevű urat, egy másik

Kohn Izidor szélhámoságai miatt elfogatott és a szélhámos Kohnra kiszabott büntetést kitöltette vele

Azt hiszem ez a két konkrét eset eléggé meggyőző mindenkit a felől, még ha azt a példa beszédet fel sem említem, hogy minden Kohn a maga Kohnja, hogy a Kohnok még ma is milyen óriási teret dominálnak, és milyen konokul ragaszkodnak ősi nevékhöz.

A sok közül nekem is volt egy Kohn barátom (van-e a tisztelt olvasó közönség között egy is olyan, a kinek életében legalább egy Kohnja ne lett volna) Közönségesen csak úgy szólítottuk, hogy Nr. 13. tetűk ezt pedig a különböző incidensek elkövetése végett, mert pld. ha a korcsmában — vagy kávéházban hangosan a nevét szólítottuk, egyszerre 8—10 fej felénk fordult, jelölül annak, hogy ezek mind a Kohn névre hallgatnak.

Egy alkalommal — egy csunya zimankós délután, a midőn egy enyhe kávéház üvegtáblái mögül néztem a kint dülő elemek egymásközi harcát, valaki hátulról a vállamat megérintette, a Nr. 13. volt. A maskor oly szépen szálanként rendbe szedett rőt szakállá össze-vissza volt kuszálva, haja bozontos és szemei vész jósólág tekintettek.

Itt valami rendkívüli dolog történt, mert a Nr. 13. arról volt nevezete, hogy szakállá mindég sima

és haja soha sem volt bozontos, a szemei pedig vész jósólág nem tekintettek.

— Kedves barátom! szólott hozzám reszkető hangon, holnap ilyenkor már csak voltam, mert le fognak löni.

— No mi baj, ne légy izgatott, szólj — nyugodtan.

— Igen! ne legyek izgatott és szóljak nyugodtan, mikor még azt sem tudom, hogy hídag penge, vagy pedig sörét fogja-e átjárni egész valomat.

Ó! Csak azok az átkozott mélységes szemek ne villogtak volna olyan ellenállhatatlanul, meg az a két piczike láb!

A Király utcán, egy hentes kirakat előtt találkoztam vele, látszólag a szalvaládé szemlélésébe volt merülve, de az egyik szemével reám is tekintett, bátorságot merítettem-e bizalmaskodásból, és én is meg állottam a kirakat előtt.

Először csak a szalvaládét néztem, azután őtet, rámosolygott — én vissza, majd elindult, én utána, és a Rombach utca sarkán már a karomat ajánlottam fel neki, a mit ő szerényen vissza utasított, de meg engedte, hogy az oldala mellett maradjak.

Talán a Dohány-utca sarkáig uszhattam a boldogságban, a midőn hirtelen egy cziünderes monoklis ur lépett hozzánk, először nő csábítóan, azután pimasz aszfalt betyárak nevezett, majd névjegy

menő előkészítésének a legszivesebb készséggel helyet engedünk.

De a legnagyobb hiba aztán mely minden bajok kulfurrása, az egyesület tevékenységének lassu hervadása. Hiába, egy husz tagból álló dalárda ma már nem imponál, legyenek bár annak egyes tagjai a legkivalóbb dalosok, egyenként véve a legpontosabbak s uralkodják bár közöttük a legfényesebb daltestvéri szeretet.

S ha felemlítjük, hogy e két utóbbi tulajdonság a mi dalosainknak nem epen erénye, ugy rátaláltunk talán az elevenre, de meglettük egyszermind a minden okok kezdetét és végét. Ez a fő baj, ez vár alapos gyógyításra.

Különben az a diszes lobogó, melyet a közönség szeretete ad a dalosok kezébe, behajtogatva kerül vissza Kassáról, az országos dalárversenyről.

Induljon meg hát a legnagyobb mozgalom a dalegylet köréből, igazságnak a jó ügy érdekében szóval, tettel, tettel. Kapacitálják a társadalmat s egyeseket, igyekezzenek minden használható embert, legyen az bár ur vagy szegény a magok körébe vonni, hogy legyen az a dalárda az igazi szórakozások kedves köre. Változtassák meg a tanulás idejét, tegyék azt talán a későbbi esti órákra, hogy minden egyes tagnak az érdeke szem előtt tartassék, aztán ki a falak közül minden széthuzással, minden hányivetiséggel, csak egy legyen az ur, de a szó legszelidebb értelmében: a karmester.

A mozgalom kezdetben talán kevés eredményre vezet, de csüggedni nem szabad, a csüggedés — halál.

Aztán nekünk a közönségnek is többször legyen szerencsénk. Mert félve bár, de kimondjuk, hogy még eddig a pártoló tagoknak nem volt semmi kedvezményök.

Miért ne lehetne nálunk is rendszeren 1-2 hónapi időközben dalestélyeket tartani, a hol aztán figyelem lenne arra is fordítva, hogy kik a pártoló tagok s kik azok a kik még csak lesznek azokká.

Ilyenekkel kelthetnénk igazán fel a közérdekeltséget.

S erre van a dalárdának szüksége, mint mindnyájunknak a mindennapi kenyérre. Ha ezt sikerülne felkötönni, a jövő évi pénztári számadás bizonyára hangosabban beszélne, nem 280 kor. 88 fillér lenne a bevétel s a mulatságok jövedelmét nem 100 koronára kellene előirányozni, hisz ennyit egy közönséges dalestély jövedelmez. Pedig az egyesület megérdemelné, hogy mulatságai jövedelmezők is legyenek. Az ilyen közvacsorával összekötött estélyek olyanformák, mintha a dalárda egy kicsiny társaság előtt minden esztendő végén letenné a vizsgálatot, melyek mint a hogy a vizsgálatok általában hol jobban, hol kevésbé jobban sikerülnek.

A mostani előadás nagyon jól sikerült, a darabokat pontosan betanulták és szép n adtak elő, csak az a kór, hogy kevés a dalosok száma, milyen más volna a hatás kétszer ilyen karral, akkor aztán nehezebb, szebb darabokat is lehetne tanulni, mint a milyenneket az első években hallottunk.

csereltünk, ő ellejtett, én meg kétségbe esve itt vagyok, és azzal reá borult a márvány asztalra, de nem zokogott.

Másnap Nr. 13. barátomat felkértem, hogy vizsgáljam, és bátorítsam. Egy vonalzóval épen céllovészetet gyakorolt a mint beléptem.

— Jó hogy jöttél, ha ellenfelem segédei megjelennek te tárgyalj velük, ha lehet bekés uton intézd el az ügyet — ha nem lehet — hát Isten neki, de csak „legyes” pisztolylyal.

Egész délelőtt vártuk a segédeket, sőt még délután is otthon maradtunk, de a segédek nem mutatkoztak.

Este egyik kávéházban Nr. 13. barátom egy esti lap újdonsági rovatában a következő cikket olvastam: Véres kardpárbaj folyt le ma délután a F... fele vívóteremben, Kohn Jakab és Mór Árpád urak között. A párbajban Kohn súlyosan megsebesült, míg Mór sértetlen maradt.

A párbajra Mór csinos kis felesége adott okot, a kit Mór, Kohnnal állítólag légyottan talált. — A felek nem békültek ki.

Nr. barátom könyebbülten felsóhajtva, csak ennyit mondott:

— Csak legalább azt szeretném tudni, melyik Kohn volt?

Ilyen kar aztán méltó helyet foglalna el abban a kerületi dalosszövetségben, melyben a debreczeni, mármaros-szigeti s nyiregyházi dalegyletek viszik a vezérszerepet s bizonyára győzelemmel hozná haza Kassáról is a diszes jelvényt, a lobogót, a mi aztán nemcsak az ő, de mindnyájunk, Hajdu-Szoboszló város dicsősége lenne.

En hiszem, hogy így lesz. Adja Isten, hogy így legyen.

—y—

Köszönet-nyilvánítás.

H-Szoboszló város nemes közönségéhez!

A hajdu-szoboszlói dalegylet február 3-án tartott közgyűlése azzal bizott meg bennünket, hogy e helyen is, városunk áldozatkész közönségének dalegyleti zászló-alapunk megtelemelésére összeadott nemes adományaiért igaz szívvel jövő mely köszönetünket és hálánkat nyilvánítsuk. Kellemes és kedves kötelességet teljesítünk akkor, mikor ezt tesszük s a midőn kérjük, hogy fogadják ezen köszönetnyilvánításunkat tőlünk szívesen ugy egyes intézetek, testületek, egletek, mint magánosok is, egyszermind engedjék reménylenünk, hogy további becses támogatásukra, pártfogásukra és jóindulatukra jövőben is mindig számíthatunk.

Kiváló tisztelettel.

H-Szoboszlón, 1900. február 8-án.

A hajdu-szoboszlói dalegylet nevében:
Bor János Zsigmond Sándor
jegyző. elnök.

H I R E K

— **Pénztáros István** főjegyző betegségéből felgyógyulván, hivatalát a héten kedden ismét elfoglalta.

— **A kaszinó hangversenye.** A Kaszinó e hó végén, vagy a jövő hó elején egy hangversenyt fog rendezni saját pénztára javára. Ez a hangverseny annál érdekesebbnek ígérkezik, mert a mint halljuk közre fognak azon működni Sarosi Paula és Ferenczi József is, a debreczeni színház első rendű tagjai.

— **Polgáriiskolai tanulók tarsas kirándulása.** Ugy halljuk, hogy a polgáriiskola tanárikara a nyáron kirándulást rendez az intézet növendékeivel a Tatraba mely alkalommal az Agteleki cseppkő barlangot is megtekintik a kiránduló növendékek. A gondolat nagyon életrevaló, s ohajtjuk, hogy sikerüljön. A kirándulás költsége személyenként 20 koronára van tervezve.

— **Az időjárás kezd tavaszias lenni.** A héten folyton enyhe, esős napok jártak. Valószínű azonban, hogy egy kis utotelnünk még lesz, de tartós hidegről már alig lehet szó.

— **Szűk iskolák.** A gazdasági ismétlőiskola tanterme nagyon szűk, s nagy számmal feljaro növendékek csak nyomorognak benne. Nincsen jó helye az iparostanoncz iskolának sem. Ezeket a bajokat minél előbb segíteni kell, mert így az eredményes tanítás nagy hátrányokat szenved. Ugy halljuk külföldben, hogy a gazdasági ismétlő iskola helyzetén jövőre segítve lesz, mert ez az iskola beköltözik a polgáriiskola épületében lévő azon terembe, a mely különben is erre a célra építetett.

— **Bimbohullás.** Kerekes Kálmán helybeli kereskedőnek fél éves kis fia Kálmán, f. hó 19-én meghalt. Vigasztalodást kívánunk a bánatos szülőknek,

— **Paczelt János** jöhrü debreczeni magkereskedésének tavaszi árjegyzékét lapunk mai számához mellékletként csatoltuk, s felhívjuk arra olvasóink figyelmét. A Paczelt fele virág és magkereskedés Debreczenben a Kossuth utca elején van.

— **A város nádja.** A városon keresztül folyó Kősefnyek a medrétől az egyes telektulajdonosok két felől levágják a nádtermést, a csatorna közepén termelt nádat azonban ott hagyják, mert az a város tulajdonát kepezi. Ezt a nádtermést a város sohasem szokta levágni pedig ez helytelen dolog egy részről azért, mert a víz szabad lefolyását gátolja; de másrésztől azért is, mert ez a nádtermés mégis csak ér valamit, így azonban ez az érték teljesen elvész a

városra nézve. Ugy halljuk, hogy az idén is 5-600 kévényi lenne az a nád, a melyet az egyes telektulajdonosok le nem vágtak. Ez pedig mégis csak valami. Felhívjuk erre a városgazda figyelmét.

— **Szölősgazdák figyelmébe.** A kik a tavaszon gyümölcsfát, szőlőültványokat, vad és nemes vesszőket vagy szőlőkarót akarnak rendelni, forduljanak lapunk szerkesztőjéhez.

Házasulók kihirdetése.

A helybeli m. kir. anyakönyvi hivatalnál közelebb a következő házasulók lettek kihirdetve:

Völegény:	Monyasszony:
Malatinszky Károly	Szakács Lidia
Kovács József	Beke Katalin
Dobi József	Varga Zsófia
Abuczky Mihály	Mata Veron (Maklár)
Tóth Sándor	Horváth Klára

— **Jelmezbal.** Az ipartestület farsang utolsó napján jelmezbal rendez saját pénztára javára. Mondani is felesleges, hogy ez irant a mulatság irant már most is általános az érdeklődés.

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság?** Fischbein Janos kereskedelmi ügynököt. Fischbein Israel szelesbéli keresmárosnak a fiát a hét elején elvágott nyakkal, vérbefagyva találták meg Budapesten, a Kerepesi ut és a Luther utca sarkán. A sérült mellett egy borotva feküdt a földön és egy üres pénztárca. Fischbein Janos kihalgattatván ugy adta elő a dolgot, hogy éjjel két ember megtámadta, a kik borotvával megvagták a nyakát, azután pedig a pénztér elrabolták. Ezen előadással ellentétben a rendőrség azt gyanítja, hogy az illető öngyilkosságot kísérelt meg, s az egész mesét csak ennek elpallastolására találta ki. E mellett bizonyít az is, hogy a fentebb nevezett utczarész annyira élénk forgalmu az ej minden órájában, hogy ott rabló és gyilkos támadást elkövetni határos a lehetetlenséggel. A vizsgálat kiderítette azt is, hogy Fischbein Janos a tett elkövetése előtti napokban pénzzavarokkal küzdött, s így nagyon valószínű, hogy ez hajtotta az öngyilkosság gondolatára. A sérült állapota külföldben most már nem veszélyes.

— **Elpusztult gyalogjárda.** A borsó kut mellett elvonuló gyalogjárda 25-30 méter hosszúságban teljesen elpusztult, ugy hogy a széthullott kövektől alig lehet ott járni, sáros időben pedig teljesen lehetetlen a gyalogközlekedés. Felhívjuk erre, s általában véve az egész járdahálózatra a hatóság figyelmét.

— **Van-e a tuzoknak zuzája?** Egy társaságban a felett folyt a vita, hogy van-e a tuzoknak zuzája? A vitalkozó felek összehordtak minden kigondolható érvel, de megegyezésre jönni nem tudtak. Az egyik fél azzal érvelt, hogy ő már sokszor lőtt tuzokot, de egynek sem volt zuzája, a másik meg azt vitatta, hogy el sem képzelhető olyan tuzok, a melyiknek zuzája nincsen. A heves vitának fogadás lett a vége, még pedig 8 liter meleg borban, mert a társaság a hallgatókkal együtt 8 tagból állott. Mikor a fogadás megtörtént, a társaság egy tagjának az a jó ötlete támadt, hogyigyák meg a fogadást előre. Ugy is lett. A társaság felvonult a vendéglőbe és először meleg. azután pedig hideg bor mellett teljes 24 óra hosszúság vitalkozott a kérdéstről, a nélkül, hogy megállapodásra jutott volna. Azt is mondják a rossz nyelvek, hogy egy-egy magyarnak 10-10 frtjába került utoljára a tuzok vitás zuzája.

— **A mészárosok szövetsége** régen nem beszélteletett már magáról, s így azt hittük, hogy a kartel tagjai belenyugodtak a helyzetbe, s megbarátkoztak azzal a gondolattal, hogy hust másnak is szabad mérni. Most azonban ugy halljuk, hogy a szövetség megint mozgolódik s rá akarja bírni a szövetséger kívül álló egyetlen mészáros Kirosi Károlyt, hogy a hus árát egyező akarattal vigyék fel 40 krról 44 krra. Megegyezés eddig még nem jött létre, de nincs kizárva, hogy ennek a mozgolodásnak csakugyan az lesz a vége, hogy a hus ára feljebb megy. Ha ez megtörténik, akkor csakugyan nem marad más hátra mint a régi szövekezetet ismét helyreállítani, s olyar alapra helyezni hogy minden körülmények között kibírja a versenyt. A marhabus árának méltányo megállapítása közérdek, s ha ezt veszély fenyegeti akkor a nagyközönségnek kell talpra állania.

A kivándorló levele. Czeplédi Antal, az Amerikába kivándorolt volt városi tanácsnok a múlt héten levelet írott egy helybeli ügyvédnek, a melyben szülői hovatartozásáról, családi viszonyairól és hátrahagyott adosságainak miként történt rendezéséről tudakozódik. A levél Bridgeportban lett postára adva és 15 nap alatt érkezett el ide Szoboszlóra. Ugy látszik, hogy Czeplédi Antalnak nem lehet valami nagyon rossz dolga, mert egész elragadtatással beszél a szabad Amerikáról és azt is írja az illető ügyvédnek, hogy az értesítésért felszámítandó díjait szíves készséggel megfizeti, mert ő ingyen nem akar munkával terhelni senkit. Kilátszik a levélből az is, hogy a szerencsétlen embert a kiprózási gyöttri, s hogy nincsen egyébb óhajta, minthogy elhagyott hazáját újra láthassa, bárminő sors várjon is itt rája. Arról, hogy valaha bárminő büncselekményt fővelettel volna el, egy szóval sem emlékszik meg levelében, sőt minduntalan teljes ártatlanságát hangoztatja. Azt is írja a többiek között, hogy valamikor haza fog jönni látogatáshoz, mert — a mint mondja — az egyesült államok polgári joga megvédelmezi őt minden kellemetlenség és bántalmazás ellen, és ez tényleg igaz is, mert dacára annak, hogy a bünvádi eljárás folyamában van, egy, az egyesült államok konzuli képviselője által kiállított, s a magyar igazságügyi miniszter által előzetesen láttamozott menlevél (salvus conductus) alapján tényleg hazajöhet, s a menlevélben meghatározott ideig az ország területén tartózkodhatik a nélkül, hogy a hatóságok kérdőre vonhatnák. Így tehát nincs kizárva, hogy Czeplédi Antal egyszer csak meggondolja magát és hazalátogat Szoboszlóra. Bár az is lehetséges, hogy mindez nem egyébb hiu reménykedésnél. Arról, hogy hogyan él, vagy mivel foglalkozik, nem ír levelében semmit.

Garazdalkodó részeg kocsis. Szerdán délelőtt egy násznép bajtolt be a városháza udvarára, az egyik szekérnek a kocsisa azonban annyira részeg volt, hogy a városháza udvarán garazdalkodni kezdett. A rendőrség — nagyon helyesen a hűvösre tette a részeg kocsis, a ki így tánc helyett csendesen átaludta a lakodalom éjszakáját.

Eladó mütrágya. Fehér Gábor urnál szőlő, gyümölcsfa, vetemény és virág mütrágya kapható igen jutányos áron. Az eladás kilónként is történik.

Megkerült aranyóra. Lapunk előző számában megírtuk, hogy egy urinó a múlt héten az iskolautczában elveszítette az aranyóráját láncostul együtt. A mint halljuk, az értékes tárgy szerencsésen megkerült.

A bősörményi vadember. H-Bősörmény városának utcáin általános reméletet keltett a héten egy szörnyű emberi alak, a mely rongyokba burkolózva, elfagyott lábakkal s kezében egy nagy fűszével barangolt fel-s alá az utcákon. A szerencsétlen embert végre bekísérte a rendőrség, de személyazonosságát megállapítani nem lehetett. Valószínű, hogy a szerencsétlen a nagy-kállói tébolydából szökött meg, s már régebbi idő óta barangolt a környéken.

A borellenőrző bizottság érélyes működésére nagy szükség volna nálunk is, mert a kormákbán ihatatlan bort mérnek. Azonban arra, hogy ez a bizottság valami eredményt produkáljon, alig számíthatunk, a melyen nem is lehet csudalkozni, ha meggondoljuk azt, hogy csak legközelebb is az országos vegykísérleti állomás élvezhetőnek minősített egy helybeli kormából felküldött olyan bort, a melynek még a szagát sem lehetett állani, s ráadásul 16 ft vegyelmezési díjat a város nyakába csapott. Az e féle eljárás éppen alkalmas arra, hogy a törvény üdvös intézkedése teljesen hatálytalan legyen.

A filloxera végnapjai. Pozsonyból szenzációs hír érkezik, mely ha tényleg valónak bizonyul, akkor a filloxerától örökre megszabadulnak a szőlők. Ugyanis Rózsa Pál ottani kereskedelmi akadémiái tanárnak, hír szerint sikerült oly szert felfedeznie, mely a filloxera biztos halálát idézi elő. A szer nem más, mint az acetylen, mely kis mennyiségben a föld alá helyezve, ott több négyzetméternyi területen oly gázt terjeszt, mely megöli a filloxerát a szőlő gyökerén a nélkül, hogy a gyökérnek ártana. Rózsa tanár tanulmányozásáról és kísérleteiről a pozsonyi szőlészeti egyesületben február 9-én felolvasást tartott, melyen gyakorlati kísérletezéseket is mutatott be. Az eredményt az egész ország gazdaközönsége igen nagy érdeklődéssel várja. A dolgot mi is élénk figyelemmel kísérjük, s annak idején beszámolunk az eredményről olvasóinknak.

A második levélszekrény. A közönség körébe általános a panasz a miatt, hogy a Tökés Zsigmond üzlete előtt felállított levélgyűjtő szekrény a piacz központjától nagyon felrekesik, s a közönségnek nagyon alkalmatlan a feladandó levelekkel járkalni. A dolgot úgy lehetne legcélszerűbben segíteni, hogy a piacz központján, a városháza kapuja mellett egy második levélszekrényt kellene felállítani. Ajánljuk ennek gyors elintézését a hatóság és a postamester ur figyelmébe.

Sok panasz érkezett a rkapitánysághoz a miatt, hogy a tanyai lakosokat, és az iskolába járó gyermekeket a tanyai kutyák az uton megtámadják. Ez okból a rkapitányság elrendelte, hogy az utszéli tanyákon levő kutyák koloncvezetést látnak el. Tóth Mihály rbiztos a héten a tanyákon ezen rendelet végrehajtását meg fogja vizsgálni.

Ló szemle. A szokásos évi lövizsgálat f. hó 12. 13. és 14-én fog megárlatni a barom vásártéren. Figyelmeztetnek ez uton is a gazdákat, hogy lovaikat és csikóikat annyival inkább állítsák elő, mert különben meg fognak büntettetni. Hogy pedig eleget tette mindenki a felszólításnak, az iránt a tizedesek által eszközölt összeírásból és az előállított lovakról vezetett nyilvántartásból fog meggyőződés szerizetelni.

Botrányok az iparostanoncz iskolában. Az iparostanoncz iskola növendékei nap-nap után abban lelik kedvüket, hogy úgy az iskolában mint az utcán óriási botrányokat csinálnak. Az egyrás között való veszekedés, káromkodás, számba sem jönnek már ebben a botrány krónikában, mert ez a duhaj, betyár, suhancz kompánia ezeket már nem is tartja kihágásnak és illetlenségnek. A legkevesebb a mit tesznek az, hogy a tanítókkal szembe szállanak, azokat fülök hallattára szidják, káromolják, fenyegetik. A múlt héten az is megtörtént, hogy az utcán egy gyermeket annyira elverték, hogy a bántalmazott eszméletlen állapotban maradt az utca sarában. A mikor ezeket az illetékes hatóság figyelmébe ajánljuk, felhívjuk az igazgató urat, hogy az iskolai rendnek és figyelemnek ha másképen nem, még rendőri segélyvel is szerezzen érvényt, mert ez az állapot ürhetetlen.

Debreczeni színházi műsor

Hétfőn, február 12. Sulamith, opera.

Kedd, február 13. A kis lord vigjáték.

Szerda, február 14. Üdvöske operette.

Csütörtök, február 15. Frou-Frou színmű.

Péntek, 16. A görög rabszolga operette.

Szombat, február 17. Hamlet tragédia.

Vasárnap, február 18-án d. u. Debreczena holdban, este Felhő Klári népszimű.

Megjöttek a vadlibák. Az enyhe időjárás következménye és a közeledő tavasz jele az is, hogy a vadlibák már megjöttek, s pár nap óta nagy számmal lepik el a Fertő környékét. A vadászpuskák tehát ismét lekerünek a szegről, mert a törvény megengedi az átvonuló szárnyasok vadászását.

Willinger Marton, szőlőnagybirtokos és szőlőoltvány telep tulajdonos, (Zomba, Tolna m.) legújabb árjegyzéke, melyet ritka gazdag tartalmával és izléses kivitelével fogva t. olvasóink figyelmébe ajánljuk, a napokban hagyta el a sajtót. A telep az idei 1-ső országos mezőgazdasági kiállításon, Szegeden a legnagyobb értékeléssel volt képviselve s az első díjat, arany éremmel lett kiüntelve, bora után a II-ik azaz: ezüst éremmel, a miből tudjuk meg, hogy a telep, mely az ország legnagyobb és legmegbízhatóbb ilyenmü vállalatai közé tartozik, ma 115 kat. hold terjedelmű, a miből 45 hold immunis homok, 723 fajból álló gazdag fajgyűjteményvel, a többi részben amerikai vessző termelő, gyökereztető és ojtvány szőlőből áll. E 723 fajból álló európai fajgyűjteményből 3 millió sima és gyökeres vessző kerül eladásra, különféle szimű és gyümölcsű bor, esemege, chassa és muskotály fajkból: továbbá ca 2 millió amerikai fajtisza sima és gyökeres vessző, még ca 250 ezer ritka szép dus gyökereztető gyökeres fás és gyökeres zöld ojtvány többféle alanyon, ugy szintén ca 100 ezer fajtisza tökéletes zöld oltvány. Árjegyzéket a telep kezelősége Zombán (Tolna m.) megkeresésekre szívesen küld. Ugyancsak Willinger Marton elismert szakember kiadásában megjelent nagyobb kiadású 152 oldalra terjedő fajismertető, mely házag pótló és páratlan a maga nemében, a mennyiben 723 európai szőlőfajnak eredetét, szakszerű leírását, érési idejét, azok helyes metszési módját, szimét, borát illetve borhoz való alkalmazhatóságát, azonkívül a székénegezési eljárást, a legjobb és legelter-

jedtebb amerikai fajok leírását és talaj igényeit, ugy ezek levéltetének lenyomatát, továbbá az »Ezeréves Magyarország emléke« nevű újdonsági szőlőnek eredeti nagyságu szőlőfürtjének ábráján kívül még vagy 66 nehány legszebb és legkínőbb szőlőfaj jól kifejlett bogyóinak eredeti nagyságu és jól sikerült lenyomatát is tartalmazza. Ez utóbbi mű 35 krnak levéltételekben vagy utalványon történő beküldése után mivel tényleg még az előállítási költségek sem lehetnek megfizetve, portómentesen megküldetik. Utaljuk különben olvasóink figyelmét az »Angyaldombi szőlő oltvány telep« mai számunkban megjelent hirdetésére.

Ingatlanok forgalma.

H. Szoboszlón.

Kádár Lajos és neje veszik Cs. Varga Sámuel tilalmasi szántó illetőségét 340 koronáért.

Kádár Lajos és neje veszik Cseke Miklós csatornakerti szőlőjét 60 koronáért.

Soós Ferencz és neje veszik Dihen Erzsébet s társai belsőségét 200 koronáért.

Csuka Sándor s társai öröklök özv. Csuka Sándorné ingatlanát.

Csuka Sándor s neje veszik Kaszás József s társai tilalmasi szántó illetőségét 500 koronáért.

Kádár János és neje veszik Zöld Imre Sándor és Lidia csatornakerti szőlőjét 100 koronáért.

Vári Gábor veszi Vári Balázs ingatlan illetőségeit 220 koronáért.

Ifj. Császi János s társai átveszik Császi Jánosné ingatlanait 3400 koronáért.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Fehér Gábor**
Társzerkesztő: **Juhász Sándor.**

43—1900. v. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a budapesti kir. kereskedelem és váltó törvényszék 1899. évi V. 143164 számú végzése következtében Dr. Laufer József budapesti ügyvéd által képviselt Eppinger Lázár és fia bpesti cégéjüvé Grunstein P. Pepi kereskedő földesi lakos ellen 324 korona 8 fillér s jár. erejéig 1900. Január hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 607 korona 20 fillérre becsült szoba bútorok, rövid és rőfös árúkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a p-ladányi kir. járásbíróság 1900. évi V. 3/2. számú végzése folytán 324 korona 8 fillér tökélettel, ennek 1899. december hó 14. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 93 korona 37 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig Földesen, Grunstein P. Pepi lakásán és üzlethelyiségében leendő eszközézésére 1900 évi febr. hó 19. napjának d. e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt H. Szoboszló, 1900. febr. 4.

Mindek Géza

kir. bir. végrehajtó.

NEUMAN M.

Magyarország legnagyobb és legrégebb

férfi, fiu és gyermek ruhák

CSARNOKA,

DEBRECZEN, fő t é r,

a m. kir. postával szemben.

jelent, hogy raktára az őszi idényre a legjobb divat-szövetekből készült ruházatokkal már dusan fel van szerelve

A cég alapított 1845.

➔ Pontos címre figyelni tessék. ➔

Gyümölcsfák.

minden nemei, továbbá fenyőfák és rózsafák sok és szép válfajban, erősségükhöz és korukhoz mért méltányos áron, a faj azonoságért vállalt teljes felelőség mellett, kitűnő gyökézzel és gondosan nevelve, figyelmesen csomagolva kaphatók:

Petrovay György

Öbb mint 30 év óta ismert és jó hírnek örvendő

faiskolájában

NAGY KÜRÜBEN.

(Jász-nagy-kun-Szolnok megyében.)

Név és árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Az angyaldombi szőlőoltvány telep kezelőségénél Zombán, (Tolnamegyében) eladó még a következő kifogástalan szokvány-szerű vessző:

ca 500 ezer jól összefort, ritka szép gyökeres fás, gyökeres és sima zöld ojtványok

u. m.: Avena gries, Bakator, Ezerjő, Furmint, Mézes fehér, Mustos fehér, Hárslevelű Fehér kadarka, Ruzica, Szemendriai, fehér és vörös Szlankamenka, Souvignon, vörös és zöld Veltelin, zöld Sylváni, olasz Rizling, Arramon, Alic boscha, Kadarka, Merlot, Nagy burgundi, Oportó, Járdoványi, Szagos bajnár, Chasl bl., Chasl rouge, Ch. foutembl. Musc alexandr. M. lunel, Bordellai, M. ottonel, Passatuti stb., stb, még ca 100 faj, Rip. portalis, Rup. mettalic, monticol. ganney couder. Solonis és Taylor Narbon alanyon a gyökeres fás és gyökeres zöld ojtvány 110—170 frtig; a sima zöld ojtvány 60—100 frtig.

Fajtiszta sima és gyökeres amerikai vessző:

	sima	gyökeres	
Rip. port. (selecta)	7 ¹ / ₂	3 18 10	100 ezer
» » gloir de Montpellie	9	5 20 15	darabnál
Rup. monticola	10	6 20 16	nagyobb
» metalie	10	6 20 16	megrend.
» gamey couder	10	6 20 16	esetén
» arramon goisin	10	6 20 16	megfelelő
» gross collmar	10	6 20 16	engedm.
Solonis	10	6 24 17	

Európai gyökeres vesszők ca 1¹/₂ millió darab Arramon, Ezerjő, Furmint, Kadarka 1 és 2 éves, Mézes fehér, Ol. rizling, Ortliebi sárga Zöld sylvan. Nagy burgundi, Oportó, Chasl bl. Ch. rouge, Ch. fontemb, Muse. crogu. Dr. Rob Hogg. Ottonel, Passatuti, St. Alban, Madl. ang. Madl. royal Precve, Mallingrae, kék és fehér kecs-kecsacs, stb., stb. még ca 250 fajban ezre 6—50 frtig.

Árjegyzékek kívánatra ingyen. A fajok leírását, érési idejét, színét, metszését, a szénkénnel való eljárását, az amerikai vesszők és talajigényeik leírását, az ezer éves Magyarország emléke nevű híres szőlőudonság és más 60 néhány legjelesebb szőlő ábrával ellátott könyvet 35 kr bélyeg v. utalványon való beküldése esetén bérmentve megküldetik.

A telep az 1899. évi I. országos mezőgazdasági kiállításon a legnagyobb collectioval 165 fajjal volt képviselve és az első díjjal arany éremmel, a borok ezüst éremmel lettek kitüntetve.

Megrendelések 1/3 előleggel fenti címre vagy:

Willinger Márton tulajdonoshoz

Zomba (Tolna m.) intézendők.